

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in veča s poštno vredno v Mariboru s pošiljanjem n. dom za celo leto 2 gl. 50 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr., za četrletno 85 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroško ulico št. 5. — Deložniki tiskovnega društva dobivajo list brez po-obne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, nepiščani listi se ne sprejemajo. Za ostanila se plačujejo od navadne vretice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Gg. bralcem! Prihodnja številka „Slov. Gospodarja“ izide zaradi praznikov v petek, dne 27. decembra t. l.

Vabilo na naročevanje.

Koncem leta vabimo uljudno vse dosedanje naročnike „Slov. Gospodarja“, naj se naročijo še na dalje za leto 1896 na list, ki je in še tudi naprej zagovarja resno in vestno koristi sv. cerkve in slov. ljudstva pa ne išče v tem, kakor kaže že njegova cena, nikjer svoje koristi. Kdor more in hoče, naj pristopi med deležnike „katol. tisk. društva“, da se „Slov. Gospodar“ vzdrži tudi nadalje pri tej nizki ceni.

Deležnina „katol. tisk. društva“ znaša za celo leto 5 gold. in je v tem že tudi naročnina za „Slov. Gospodarja“. **Naročnina** pa znaša za celo leto 2 gold. 50 kr. in za pol leta 1 gold. 30 kr. ter za četrletno 65 kr.

Naročnina se pošlje najlažlje po poštnih nakaznicah upravitelstvu „Slov. Gospodarja“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Odbor kat. tisk. društva.

Mir ljudem na zemlji!

Le nekaj dnij še, in obhajali bomo vesele, svete božične praznike. Naj bi res ti prazniki bili v vsakem oziru veseli vsem našim spoštovanim bralcem in dopisnikom, to jim s tem iz srca želimo. Ker pa je veselje različno, moramo vprašati, kateri kristijan pa more biti na Božič v resnici vesel? Le oni, ki ima mir z Bogom, mir sam s seboj in mir s svojim bližnikom.

Dobrote in lepote božjega miru sam sv. Pavel ni mogel opisati; vskliknil je: »Mir božji presega ves u. m.« (Fil. 4, 7). Zato pa so krilatci nebeski, ki so na sv. večer pastircem oznanili rojstvo Izveličarjevo, pepevali: »Čast Bogu na visokosti in mir na zemlji ljudem dobre volje!« (Luk. 2, 14). Ljudem torej sami angelji božji niso mogli takrat nič boljšega želeli, kakor mir.

In človek je vesel in srečen, ki mir božji nosi v svojem srcu; istotako so tudi celi narodi srečni, ako imajo med seboj mir. Vsled tega so tudi naš premilostni cesar naročili pokojnemu Taaffeju, ko je 1879 postal ministerski predsednik: »Napravite mir med mojimi narodi!« In tisto željo gojijo presvetli cesar še dandanes; kajti žal, moramo priznati, da avstrijski narodi nimajo miru, in to ne v sebi, ne med seboj.

Ako hočemo, da bode mir med avstrijskimi narodi, morajo le-ti dajati Bogu čast. Da, vere, trdne in žive vere, ne samo verskih čutil, je treba kakor posameznikom, tako celim narodom, ako hočejo uživati ljubi mir. »Grešniki nimajo miru.« (Iza. 57, 21). Kako resnične da so te besede, tega ni treba dokazovati. Čimbolj v kateri deželi vera pojema, temveč je

ondi razprtije in nemira. Tega pa nikakor niso krivi zvesti katoličani; kajti le-ti se morajo potegovati za čast božjo in braniti svoje pravice.

Ako hočejo imeti narodi med seboj mir, mora zraven sv. vere odločevati tudi pravičnost. Vsakemu svoje! »Dajte cesarju, kar je cesarjevega!« (Mat. 22, 21). Narodi, dajte vladi, kar je vladinega! Toda vlada naj vedno pomni, da tudi ona mora biti pravična nasproti različnim narodom. Ako rada sliši besede: »Dajte vladi, kar je vladinega«, potem se mora vlada tudi ravnati po besedah: »Vlada, daj vsakemu narodu, kar je narodovega«. Zlasti Badenijevo ministerstvo, ki si je izbralo pravičnost za vodnico, naj v teh nevarnih časih kmalu pokaže, da hoče res biti pravično vsem avstrijskim krščanskim narodom. Naj se dopolni izrek psalmistov: »Pravičnost in mir sta se poljubila«. Ps. 84!

Badenijeva obljuba.

Splošna razprava o državnem proračunu je minoli teden trajala pet dnij. Govorilo je mnogo poslancev; od slovenskih goriški dr. Gregorčič o preziranju Slovencev na Goriškem in tržaški Nabergoj o zatiranju Slovencev v Trstu. Zakaj se še od drugih slovenskih poslancev ni vsaj eden oglasil, da bi označil težnje štajarskih in koroških Slovencev, ne vemo in ne moremo povedati, ker nam ni dano pogledati, kaj se za »kulisami« (na skrivnem) godi. Gotovo so naši gg. poslanci za to imeli dovolj tehtnih uzrokov.

Dne 10. dec. se je k besedi oglasil tudi ministerski predsednik, grof Badeni. Mnogo je mnogim obljubil, pa tako, da si njegovi prijatelji domišljajo najlepšo bodočnost, nasprotniki pa lahko trdijo: »Vse te obljube so prazne pene«. Med drugim je obljubil novo volilno preosnovo. Kaka bode ta volilna postava, še ne vemo, ker jo bode vlada še le meseca februarja predložila državnemu zboru. Tudi nas Jugoslovanov, Slovencev in Hrvatov, ni pozabil grof Badeni. Obljube, nam namenjene, je zavil v naslednje besede:

»Kar se tiče zahtev jugoslovanskih plemen, mogel bi se sklicevati le na ono, kar sem na drugem mestu zopet in zopet označil kot pravilo za Rusine v Galiciji. Vlada se ne smatra samo opravičene, ampak dolžne, da zadosti previdno in dobrohotno sedanjim narodnoduševnim potrebam teh plemen.

Vlada pa si pridržuje razsodbo o pripomočkih, katera bi bilo treba porabiti, ter hoče v mejah vsem narodom ustavno zajamčenih pravic, bodisi v denarstvenem, bodisi v narodnem oziru dovoliti to, kar je takoj izvedljivo na zdravi podlagi, ne pa onega, kar treba še le dozorenja in ki napravi po takem utis prazno slo-